

WIKIPEDIA

Boćanje

Boćanje je tradicionalni sredozemni šport.

Sadržaj

Podrijetlo

Ime

Raširenost

Pravila

Boćalište

Oprema

Sudionici

Dopušteni potez

Bodovanje

Igra

Konačni zbroj

Povezani članci

Boćanje na podvežičkom jogu u Rijeci.

Podrijetlo

Povjesničarski stav o podrijetlu ove igre je podijeljen: jedni smatraju da je podrijetlom iz Baskije, dok drugi smatraju da je podrijetlom iz Italije.

Ime

U hrvatskomu jeziku, ovu igru zovu i *bućanje* (kratko u), odnosno igrati *na buće* ili *na balote*. Izraz *bućanje* i *buće* prevladava u Zagori i zapadnoj Hercegovini, dok izraz *balote* u Hrvata prevladava na hrvatskim otocima te u hrvatskom priobalju od Savudrije do Prevlake, kao i u Hrvata iz Boke Kotorske i u hrvatskih autohtonih zajednica u Crnogorskom primorju.

Kaže se "igrati na balote/buće", "bućati". Upit, odnosno poziv za igrati ovu igru je "Hoćemo li (jednu) na balote/buće?", "Hoćemo li bacit (jednu/koju) na balote/buće?".

Raširenost

Zbog činjenice da za ovu igru nije potrebna snaga i brzina (osim u brzinskim disciplinama), a ozljede su vrlo rijetke (osim kod neopreznih promatrača, kada se boća ili bulin odbije ili naglo odskoči, pa pogodi nekoga), raširena je među svim dobnim skupinama, od 7 do 87.

Glede činjenice da ne treba imati veliku niti posebno pripremljenu površinu (može se igrati na svakakvim podlogama, osim izrazito blatnjavih) za igrati ovu igru, raširena je u svim sredinama, od ruralnih i

Boćanje u Trogiru.

malomještanskih sredina, gdje je i najraširenija, sve do urbanih sredina. Unatoč činjenici što se igru svojevremeno omalovažavalo u visokourbaniziranim sredinama, gdje ju se smatralo "preseljačkom" i "premalomještanskom", igra se počela širiti i u tih slojeva.

Pravila

Boćalište

Igra se na terenu (idealno je ako je ograđen, obično daskama visine 20 cm) dužine 10 (narodno) do 20-30 metara (natjecateljsko). Igralište za boćanje se naziva *zog* (za boće), *zjog* (jer, zog/zjog može biti i nešto drugo) ili **jog**, odnosno boćalište. Širina je od 2,5 do 4 metra.

Oprema

Boće su izrađene od punog drva ojačanog i učvršćenog čavlima (narodne), plastike (punjene tekućinom ili kojim drugim tvorivom) ili kovine (natjecateljsko igranje).

Boće su kuglastog oblika. Promjer nije stalan, ali obično se izrađuje takve da mogu stati u šaku, odnosno tako da mogu ispuniti šaku.

Bulin ili bula, najmanji predmet u igri, izrađen od drveta i obično obojan crvenom bojom za klasične discipline, ili bijele za tehničke discipline, promjera cca 30 mm.

Napeti trenutak.

Sudionici

Igra se jedan protiv jednoga, dvoje protiv dvoje, a može se i sa troje protiv troje igrača.

Dopušteni potez

Dopušteno je izbijanje protivničkih ili boća vlastitih igrača, kao i bulina.

Dopušteno je kotrljati ("valjati") ili baciti boću. Kod bacanja, smije se bacati samo tako da boća napravi lûk. Baca se samo iz ispružene ruke odasprijeda. Nisu dopuštena bacanja kao da se "zakucava", kao u košarci, niti bacanja kao u bacanju kamena s ramena.

Nije dopušteno odigravati od ograde ("od šponde"), i boćne i stražnje. Buća koja je izletila izvan igrališta ne računa se u daljnjem tijeku igre.

U slučaju da koja od strana izbije bulin, igra se prekida, i baca se sa strane na koju se bacalo boće, kao da se normalno odigralo sa svim boćama.

Bodovanje

Cilj je baciti boću tako da se ona što bliže dokotrlja do bulina. Za svaku boću koja je najbliže bulinu, dobiva se bod

(*punat*). Boduju se samo boće koje su bliže bulinu od protivničkih. Igra se dok jedna od ekipa ne postigne 13 punat.

Igra

Video boćanja.

Svaki igrač igra s dvije boće.

Nakon izabiranja strana, bira se koja će strana prva bacati *bulin*.

Bulin se baca na suprotni kraj bućališta. Ne mora biti uza sam rub, ali nije poželjno da bude ni blizu boćara, odnosno bacača.

Nakon toga, strana koja je prva bacila bulin, baca prvu boću.

Nakon bacanja prve boće, igrač druge ekipe baca svoju. Ako se igra udvoje ili učetvero (ili u šestero), ekipe naizmjenice bacaju svoju boću.

Nakon što svi odigraju svoju prvu boću, s bacanjem svoje druge boće ide strana čija boća ili boće nisu najbliže bulinu. Ne uspije li prvi igrač druge strane dobaciti bliže bulinu, drugi igrač druge strane kreće sa svojim bacanjem. Niz se nastavlja sve dok netko od strane u slabijem položaju ne dobaci boću bliže bulinu. Ispucaju li svi igrači strane koja nije uspila približiti bulinu svoje boće, strana koja nije bacala baca svoje, nastojeći još više povećati broj svojih osvojenih bodova.

Ekipa koja je pobijedila, odnosno koja je tom nizu uspila biti najbliža bulinu sa svojim boćama, dolazi u posjed bulina. Ekiye se prebacuju na drugu stranu igrališta, a momčad koja je u posjedu bulina opet prva baca.

Konačni zbroj

Igra se do 12 ili 13 osvojenih bodova (punata). Općenito, "ciljna crta" nije jedinstvena u Hrvata: zabilježena su odstupanja od 12 do 21 boda.

Valja napomenuti da je "zaletište" za bacanje boće ograničeno, u smislu do koje zamišljene crte igrač mora ispustiti boću iz ruke.

Povezani članci

- Hrvatski boćarski savez

Dobavljeno iz "<https://hr.wikipedia.org/w/index.php?title=Boćanje&oldid=5009258>"

Ova je stranica posljednji put uređivana dana 6. siječnja 2018. u 18:37.

Tekst je dostupan pod licencijom Creative Commons Imenovanje/Dijeli pod istim uvjetima; dodatni uvjeti se mogu primjenjivati. Pogledajte Uvjete uporabe za detalje.